

Sygn. akt I CNP 150/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie ze skargi X. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 31 stycznia 2022 r., sygn. akt II Ca 1850/21

w sprawie z powództwa X. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń spółce akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym 7 lutego 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

1. odrzuca skargę;

2. nie obciąża skarżącej kosztami postępowania wywołanego skargą.

UZASADNIENIE

X. sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w P. wywiodła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 31 stycznia 2021 r., którym oddalono jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach z 2 września 2021 r., wydanego w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W. o zapłatę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem prawnym mającym, poprzez zakwestionowanie zgodności z prawem orzeczenia, przesądzić jedną z przesłanek deliktowej odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa. Stanowi ona nadzwyczajny, sformalizowany środek procesowy, zatem przepisy ją regulujące powinny być wykładane ściśle (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 17 maja 2006 r., I CNP 14/06, z 28 marca 2007 r., II CNP 124/06, z 25 marca 2009 r., V CNP 93/08, z 3 czerwca 2009 r., IV CNP 116/08).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 do elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należą: oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, przytoczenie i uzasadnienie podstaw skargi, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie powstania szkody w wyniku wydania zaskarżonego orzeczenia, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w innym trybie nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego orzeczenia z prawem.

W skardze przedstawionej przez powódkę nie zawarto dostatecznego uprawdopodobnienia szkody. Powódka wskazała, że poprzez wydanie zaskarżonego wyroku doznała szkody „polegającej na nieuzyskaniu całego odszkodowania z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, odsetek, a także na niekorzystnym rozdziale kosztów procesu”.

Jednakże zgodnie ze stanowiskiem wielokrotnie zajmowanym przez Sąd Najwyższy, przesłanka ta dotyczy jedynie zaistniałej już szkody, zaś skarżący musi wskazać czas powstania szkody, jej postać, rozmiar i adekwatny związek przyczynowy między tak określoną szkodą a zaskarżonym wyrokiem (zob. postanowienia SN: z 14 czerwca 2021 r., III CNP 8/21; z 28 maja 2021 r., V CNP 5/21 oraz z 17 czerwca 2021, III CNP 14/20). Za szkodę nie uważa się nieuzyskania korzyści spodziewanych przez skarżącego. Nieuwzględnienie powództwa nie może bowiem być utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałyby wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia.

Nieuzyskanie przez stronę żądanej w postępowaniu sądowym ochrony prawnej nie zawsze prowadzi do powstania uszczerbku majątkowego. Poniesienie takiego uszczerbku w związku z oddaleniem powództwa strona powinna precyzyjnie wykazać. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 5 grudnia 2016 r., I CNP 15/16 oraz z 28 listopada 2016, II CNP 24/16). Zaś koszty procesu, którymi strona została obciążona, nawet wtedy, gdy zostały uiszczone, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (zob np. postanowienia SN: z 21 lutego 2013 r., III CNP 2/13; z 25 maja 2007 r., III CNP 30/07; z 29 marca 2019 r., IV CNP 33/18; z 27 marca 2015 r., I CNP 43/14). Fakt poniesienia przez powódkę kosztów postępowania również nie stanowi szkody w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skutkuje odrzuceniem skargi na mocy art. 424⁸ § 1 k.p.c. Z uwagi na brak w sprawie wniosku o zasądzenie kosztów wywołanych wniesieniem skargi od należycie umocowanego pełnomocnika, Sąd Najwyższy nie obciążał skarżącej kosztami z tym związanymi.

[as]